

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **O. k.**
sídlem J. 40a, O.
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, Olomouc

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 34397/17/5000-10480-710970,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:
A. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 34397/17/5000-10480-710970 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 19. 1. 2017, č. j. 32026/17/3100-31471-804491, a toto rozhodnutí potvrdil.
2. Správce daně předmětným platebním výměrem vyměřil žalobci odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 982 625 Kč dle § 139 a § 147 DRŽ a § 44a odst. 3 písm. d) a odst. 4 písm. c) a odst. 9 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015. Dle správce daně žalobce neoprávněně použil veřejné prostředky, neboť stanovil v zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku diskriminační ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady.

B. Žaloba

3. Žalobce navrhoval, aby krajský soud pro závažné pochybení žalovaného v procesním postupu napadené rozhodnutí zrušil. Podle žalobce mu správní orgány svým postupem neumožnily využít postup podle § 14f odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“). Žalobci nebyla doručena výzva k nápravě pochybení, se kterou rozpočtová pravidla počítají, proto správce daně měl po zjištění této skutečnosti věc vrátit poskytovateli dotace, který tak mohl postupovat podle § 14f rozpočtových pravidel.
4. Žalobce namítal, že správce daně by měl vymáhat odvod za porušení rozpočtové kázně pouze tehdy, pokud by žalobce promarnil možnost napravit zjištěné pochybení výběrového řízení dobrovolně. Správní orgány si měly vyžádat či měly vyčkat na informaci od poskytovatele dotace, zda poskytovatel dotace již zaslal žalobci vyzvu k dobrovolnému vrácení dotace podle § 14f rozpočtových pravidel, a zda žalobce na tuto výzvu reagoval. Pokud tak neučinily, znemožnily žalobci postupovat podle § 14f rozpočtových pravidel a zatížily tak řízení vadou, která podstatně ovlivnila výsledek řízení.

C. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 11. 2017 navrhoval, aby krajský soud žalobu zamítl. Podle žalovaného žalobce v zásadě nepopírá, že se porušení rozpočtové kázně dopustil.
6. Vyměřovací řízení zahájil správce daně na základě podnětu poskytovatele dotace, protože kontrolu dodržování podmínek dotace provádějí toliko orgány finanční správy. O tom, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, může rozhodnout pouze správce daně, což potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48.
7. Podle žalovaného žalobce v žalobě opomenul zmínit první odstavec § 14f rozpočtových pravidel, podle kterého povaha porušení podmínky příjemcem dotace musí umožňovat nápravu pochybení v náhradní lhůtě. Chybné jednání žalobce spočívalo v tom, že stanovil diskriminační ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady při zadání veřejné zakázky, tudíž nebylo možné provést nápravu, a poskytovatel dotace výzvu podle § 14f rozpočtových pravidel vydat nemohl.

8. Podle žalovaného se postup podle § 14f rozpočtových pravidel vztahuje toliko na poskytovatele dotace, nikoli na orgány finanční správy. Ty postupovaly podle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „DŘ“), a v souladu s tímto právním předpisem vyměřily odvod za porušení rozpočtové kázně. K pochybení tím, že nevyvíjely činnost s ohledem na § 14f rozpočtových pravidel, nedošlo.

D. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

9. Z předložených podkladů vyplývá, že Ministerstvo vnitra (dále jen „MV“) poskytlo žalobci na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 10/42 ze dne 21. 5. 2010 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), dotaci z Evropského sociálního fondu (dále jen „ESF“) ve výši 85 % celkových způsobilých výdajů projektu „Projektové a procesní řízení na Krajském úřadě Olomouckého kraje“, reg. č. CZ.1.04/4.1.00/42.00009 (dále jen „projekt“) v maximální výši 12 750 000 Kč.
10. MV sdělilo Finančnímu úřadu pro Karlovarský kraj v podnětu ze dne 27. 7. 2016, č. j. MV-90076-61/OSF-2009, že na základě veřejnosprávní kontroly na místě č. 21/2013 zjistilo u předmětné veřejné zakázky podezření na porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, přičemž pochybení spočívalo v porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Součástí podnětu bylo Potvrzení podezření na nesrovnalosti Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 6. 2016, č. j. MPSV-2016/114323-852. Finanční úřad pro Karlovarský kraj postoupil uvedený podnět místně příslušnému správci daně dne 9. 8. 2016.
11. Oznámením ze dne 5. 10. 2016 zahájil správce daně u žalobce vyměřovací řízení, v němž ověřoval skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle rozpočtových pravidel u peněžních prostředků poskytnutých na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace. Zjistil, že žalobce stanovil v zadávací dokumentaci k předmětné veřejné zakázce diskriminační ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady. Správce daně dospěl k závěru, že se žalobce uvedeným postupem při zadání předmětné veřejné zakázky dopustil porušení rozpočtové kázně tím, že nepostupoval v souladu s § 6, § 55 a § 56 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) a metodickým pokynem D9, čímž porušil část II, bod 8.1. rozhodnutí o poskytnutí dotace a neoprávněně použil prostředky poskytnuté z ESF ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel.
12. Dne 19. 1. 2017 vydal správce daně platební výměr, proti němuž se žalobce odvolal a žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a platební výměr potvrdil.

E. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud bez nařízení jednání.
14. Podle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel dotace bez zbytečného odkladu písemně vyzve příjemce dotace k provedení opatření k nápravě v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s

ní porušil podmínku, a) za které byla dotace poskytnuta, b) u níž poskytovatel podle § 14 odst. 6 stanovil, že její nesplnění bude postiženo nižším odvodem, než kolik činí celková částka dotace, a c) jejíž povaha umožňuje nápravu v náhradní lhůtě.

15. Podle krajského soudu z výše citovaných ustanovení plyne, že se vztahují toliko na poskytovatele dotace, nikoli na správce daně. Tuto úvahu lze podpořit i ustanovením § 14f odst. 7 rozpočtových pravidel, podle kterého *poskytovatel bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příslušný finanční úřad o a) vydání výzvy k provedení opatření k nápravě a o vydání výzvy k vrácení dotace, b) tom, jak bylo na výzvu reagováno.*
16. Krajský soud má z výše uvedeného za to, že výzvu podle § 14f rozpočtových pravidel zasílá příjemci dotace pouze její poskytovatel a správní orgány rozhodující o porušení rozpočtové kázně mohou na výzvu podle § 14f rozpočtových pravidel reagovat až poté, co jim poskytovatel tuto skutečnost oznámil. Správní orgány do oznámení poskytovatele nemají povinnost vyvíjet žádnou činnost související s § 14f rozpočtových pravidel. Teprve po oznámení poskytovatele o zaslání výzvy dle § 14f rozpočtových pravidel a informaci o tom, jak na ni příjemce dotace reagoval, se aktivuje § 14f odst. 2 rozpočtových pravidel, podle kterého v rozsahu, v jakém příjemce dotace provedl opatření k nápravě nebo vrátil dotaci nebo její část, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně.
17. Z žádného ustanovení rozpočtových pravidel tak podle krajského soudu nevyplývá povinnost správce daně vyzývat poskytovatele dotace k uplatnění opatření dle § 14f rozpočtových pravidel, či povinnost před rozhodnutím o porušení rozpočtové kázně zaslat poskytovateli dotaz, zda bylo opatření dle § 14f uplatněno a s jakým výsledkem. Správce daně ani žalovaný proto nepochybili, pokud zmiňované kroky neučinili.
18. Výzvou podle § 14f rozpočtových pravidel se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 25. 10. 2017, č. j. 3 A 124/2017-41, a vyslovil, že *„žalobou napadená výzva je sdělením toliko apelativním, přímo nevynutitelným a informativním. Vzhledem k tomu, že předmětná výzva není přímo vynutitelná a nelze ji tak považovat za zkrácení subjektivních práv žalobce, nemůže být ani považována za trvající zásah do práv žalobce“*. Žalobce v posuzované věci argumentoval tím, že měl nárok na postup dle § 14f rozpočtových pravidel, s čímž se krajský soud neztotožňuje. Z citované části rozsudku městského soudu jasně vyplývá, že vydání výzvy podle § 14f nelze vynutit. Poskytovatel dotace totiž musí vážit, zda jsou splněny podmínky pro výzvu dle § 14f odst. 1 či 3 rozpočtových pravidel či nikoli, a může shledat důvody pro nevydání výzvy. Obecná argumentace žalobce, že měl právo na postup dle § 14f rozpočtových pravidel a žalovaný nebyl oprávněn rozhodnout o porušení rozpočtové kázně, tak není správná a krajský soud ji neshledal případnou.
19. Pro úplnost krajský soud uvádí, že ustanovení § 14f bylo do rozpočtových pravidel včleněno zákonem č. 25/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 25/2015 Sb.). Účinnost ustanovení § 14f nastala od 20. 2. 2015. Podle přechodných ustanovení zákona č. 25/2015 Sb. právní vztahy vzniklé z rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle rozpočtových pravidel ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Rozhodnutí o poskytnutí dotace v posuzované věci bylo vydáno dne 21. 10. 2010. Úprava § 14f rozpočtových pravidel se tedy na posuzovanou věc - s ohledem na citované přechodné ustanovení - nevztahuje.

20. Z výše uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily, pokud nevyvinuly aktivitu vůči poskytovateli dotace, aby zjistily, zda poskytovatel dotace uplatnil opatření podle § 14f rozpočtových pravidel.

H. Závěr a náhrada nákladů řízení

21. Jelikož krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nezákonným, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 17. července 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu